

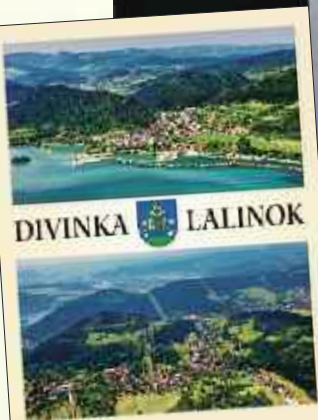
INFORMAČNÍK OBCE DIVINKA-LALINOK

číslo 1 / **rok 2018** / 8. ročník / nepredajné / www.divinka-lalinok.sk

Knihá Divinka a Lalinok uzrela svetlo sveta

Po niekoľkých rokoch príprav bola 1. septembra 2018 počas podujatia Staroslovanská Divinka uvedená do života kniha Divinka a Lalinok. Monografia obsahuje skoro 500 plnofarebných strán, takmer 1000 fotografií, viac ako 150 vzácných dokumentov a mnoho informácií, či už z histórie alebo súčasnosti. (viac na str. 8–11)

Obsah informačníka:

- **Prehľad akcií konaných v roku 2018**
- **Z činností základnej a materskej školy**
- **Štatistiky počtu obyvateľov**
- **Dátumy podujatí, sv. omší**
- **Termíny vývozu odpadu**
- **Výsledky volieb**
- **A mnoho iného...**

*Srdečne Vás pozývame na
Silvestrovský výstup na Malý vrch
a otvorenie novej rozhľadne*

31. december 2018 11.00 hod.

Vážení spoluobčania,
do Nového roka 2019
veľa zdravia, šťastia,
pohody v rodinách
a úspech v práci
Vám zo srdca želajú
starosta obce
Ing. Michal Krško,
poslanci OZ
a pracovníci OcÚ.

Stredoveká pevnosť na vrchu Hradisko

Archeologický výskum na vrchu Hradisko v Divinke začal v roku 2018 skúmať Archeologický ústav Slovenskej Akadémie Vied (Michal Holeščák) spolu s Považským múzeom v Žiline (Andrea Slaná). Ako prvý tu opevnenú polohu, nazývanú archeológmi hrádok, rozoznal Anton Petrovský-Šichman už v šesťdesiatych rokoch, no prvú sondu tu vykopal až pracovník Žilinského múzea Jozef Moravčík o dvadsať rokov neskôr.

Podľa keramických zlomkov sa predpokladalo osídlenie vo vrcholnom stredoveku, no ďalej sa vo vykopávkach nepokračovalo. Tohtoročný výskum bol prvou z dvoch výskumných sezón, ktoré sú na Hradisku plánované. Odkryl opevnenú polohu datovanú zatiaľ rámcovo do obdobia vrcholného až neskorého stredoveku (záver 12. až začiatok 14. storočia). Domáci isto poznajú, ako to na vrchu vyzerá, no vďaka úsiliu pána Viliama Knihu by ho teraz možno ani nespoznali. Pred výskumom sa totižto celá vrcholová plošina vyčistila od náletových drevín a dala tak pohľad na zvyšky strážnej pevnosti, ktorej hradby sú doteraz zreteľne viditeľné v teréne. Pomerne malá vrcholová plošina, na ktorej vrcholci stála pravdepodobne drevená vežovitá stavba bola chránená až tromi lí-

niami opevnenia. Práve na jej mieste stála aj v 20. storočí triangulačná veža, ktorú spomínajú pamätníci. Na päte hrádka bol v stredoveku vybudovaný val, s ktorého sa zachovala hlinená masa a vo vnútri konštrukčné drevené prvky. Zo zhoreného dubového dreva bude možné určiť aj takmer presný čas, v ktorom rástli stromy ktoré boli na výstavbu tejto hradby použité. Na okraji hlavnej plošiny bol menší val, ktorý podľahol požiaru, o čom svedčí okrem iného jeho syto červená farba. Poslednou líniou opevnenia bola palisáda, ktorá chránila hlavnú vežu. Po nej zostal hrotitý žľab, ktorý bol vysekaný do skalného podlažia. Samotná veža, ktorú predpokladáme na základe podobných lokalít v stredoeurópskom priestore, sa nezachovala kvôli skalnému podlažiu

a strmým svahom kopca, z ktorých sa jej zvyšky zošuchli. Na základe odkrytého materiálu je možné uvažovať, že lokalita nebola dlho osídlená, keramický materiál neukazuje dlhý časový vývin. Išlo zrejme o menšiu pevnosť, ktorá chránila pohraničnú zónu medzi Uhorským a Českým kráľovstvom. Na násilný zánik tohto opevnenia okrem stôp po požiaru môžu poukazovať aj hroty šípov, ktoré sa našli koncentrovane na južnom úpätí kuželovitého svahu, akoby vystreľované z jedného miesta pod päťou vonkajšej hradby. Výskum bude pokračovať druhou etapou v roku 2019 a azda potvrdí viaceré otázky, ktoré sme si kládli v tomto roku.

Mgr. Michal Holeščák, PhD.